EN FRAMTIDSBILD.

Det finnes helt säkert ingen svensk, som ej hört omtalas Nordiska museet i Stockholm och dess styresman dr A. Hazelius, allt ifrån barn-i torparstugan, som med modran och förvåning sett, huru mormors gamla glasögonsfodral "till-aratagits" af den resande doktorn, upp till de anborna fröknarna, som på börsbasarerna med de vältaligaste ögon varit räkliga förespråkerskor för den "outtröttelige doktorns" storartade idéer. Och detta oaktadt äro de helt säkert ytterst få som verkligen veta hvad Nordiska museet egentligen är eller ha en aning om dess omfattande framtida betydelse.

Vi säga med afsikt framtida ty sådan som denna samling för närvarande gestaltar sig, hopad i en mängd trånga lokaler in-rymmande föremål af snart sagdt alla slag och med ett obegränsadt område för sin oupphörligt fortgående tillväxt, kan den ej vara till det stora gagn och öfva det mångsidiga inflytande, som då den en gång blir så ordnad och fördelad, att hvarje sak kommer på sin rätta plats, i sin rätta omgifning och kan ses i sitt rätta sammanhang — och detta kan ej ske förr än denna i sitt slag enastående samling kommit under eget tak.

Har dr Hazelius visat sig som ett underbart samlargeni då frågan gällt att hopbringa konstföremål och forntida minnen, så har denna hans begåfning ej heller svikit honom, då hans samlareifver tillika slagit in på den mera reela vägen att samla medel för att skaffa Nordiska museet tak öfver hufvudet, och dessa hans ansträngningar hafva nu krönts med den framgång, att den storslagna byggnadsidéen kunnat börja realiseras.

Vi äro här i tillfälle att meddela en bild af entréen till den storartade byggnadskomplexen. Dess enkla, allvarliga arkitektur, är en återklang af monumenten från vasatiden, hvilka ännu ehuru illa åtgångna af tid och vanvård, stå såsom oskattbara minnen af vår nationella pånyttfödelse under det sextonde århundradet; och vi tro, att arkitekterna härvid gjort ett lyckligt val, ty innom denna byggnads murar skola ju förvaras vår kulturs mångahanda frukter, och det är ur dessas frön, som den nya renässansen skall spira upp.

Men låtom oss stiga upp för den stora präktiga yttertrappan in genom den ståtliga portalen krönt af det svenska riksvapnet — och vi befinna oss i en rymlig, tämligen skum vestibyl, som just genom denna senare egenskap höjer effekten af utställningsalarnes ljusfloder. Här till vestibylen knyta sig ock utställningsbyggnadens viktigaste kommunikationsleder. Vilja vi sålunda börja från början och genast göra ett besök i den gråaste forntiden, stiga vi en trappa ned till höger och äro strax tusentals år tillbaka i vår hednisk kultur — träda vi däremot motsvarande trappa till vänster stå vi lika lätt i skötet af medeltidens allena saliggörande kyrka, som till och med fått sitt arkitektoniska uttryck i den om gotlandsförebilder påminnande kyrksalen längst bort vid byggnadens vänstra flygel, och stämningen är här så fullständig, att man till och med tycker sig märka luften af rökelse och oset från vaxljus.

Stiga vi i stället upp för en af de stora trapporna vid vestibylen, befinna vi oss snart bland de "högre stånden". Vi kunna i "ordnade rum" se deras lif förflyta allt från Gustaf Vasas dagar ända till — ja hvarför ej — ända till våra egna. Vi äro äfven i tillfälle att i de med omsorg och fackkunskap ordnade "typserierna" studera vår konstslöjds utveckling inom särskilda områden, i olika material o. s. v.; och konsthandtverkarnes arbetsmetoder och inbördes organisation m. m. kunna vi studera i den mängd verktyg och skråsaker, som finnas samlade på sin särskilda plats. I den rymliga "vapensalen" finna vi en öfverskådlig samling af strids- och fredsvapen. De största kanonerna äro dock placerade på en af de stora gårdarna. Gå vi ännu en trappa högre upp, anlända vi till den "historiska afdelningen" eller "minnesgalleriet". Vi bli här bl. a. i tillfälle att studera våra stora män uti deras mest intima omgifning och få upplysande illustrationer både hvad angår deras stora sidor — och små svagheter.

Midtemot ingångsportalen öppnar sig vestibylen mot en stor "förhall", som leder till ett ofantligt rum, den så kallade "allmogehallen", 120 meter lång, 33 meter bred och 23 meter bred och 23 meter hög. Men då man betänker, att man i denna hall kan genomvandra hela vårt land — ja hela den skandinavska halfön och lite till, så kan man förstå, att platsen ändå ej är för stor. Vi kunna här under loppet af några timmar besöka lappen i hans nersnöade kåta och den välmående skåningen i hans präktiga hem, vi kunna titta in i halländingens egendomliga ryggåsstuga och göra ett besök i "dalom" o. s. v. Denna stora hall omgifves af tvenne rader läktare och får sitt ljus dels från sidorna, dels från taket.

Läktarna äro hufvudsakligen upptagna af allmogesaker: boskagsting, husgeråd, kärl klädedräkter m. m., under det hallens höga midtelparti upptages af åtskilliga större föremål, sammanställda i prydliga grupper.

Byggnadens norra del upptages af åtskilliga bibliotek, läse- och studiesalar, amanuensernas arbetsrum, sekreteriat, arkiv o. s. v. samt slutligen "styresmannens" arbetsrum och förmak, i hvilket senare hela dagen lång en massa folk från när och fjärran afvakta den stund, då de skola få glädjen till doktor Hazelius aflämna sina värdefulla gåfvor. Och allt mottages med tacksamhet ända från halfva nålhus till hela boningshus — och penningebidrag så små och så stora som helst. — — —

Men jag ser nu att fantasien har spelat oss ett spratt — ty ute på lejonslätten, der museet har sin plats, reser sig — ingenting; man ser blott några grundgrafvar och förarbeten. Vår bild är blott en framtidsbild, som innom kort kommer att realiseras, dock blott i den mån, som millionerna inflyta. Men är betänkt på att börja med uppförandet af den stora "allmogehallen" och sedan fortgå så småningom, tills det hela är färdigt.

Planen till hela anläggningen är uppgjord af dr A. Hazelius. Den arkitektoniska lösningen af det vidlyftiga prodlem har varit anförtrodd åt professor M. Isæus, som under året aflidit, samt arkitekten J. G. Clason, som fortfarande leder det intressanta och maktpåliggande arbetet, hvilket, då det en gång når sin fullbordan, helt säkert skall blifva till heder såväl för dess energiske upphofsman och kunnige arkitekt som för vårt upplysta, offervilliga folk.

Hugo Hörlin.

Presthumör.

Dr. P. S. Henson skulle en gång i New York hålla sin berömda föreläsning om "Fårskallar", och då biskop Vincent presenterade honom för publiken, gjorde han det i följande ordalag:

— Mina damer och herrar! Vi få i afton nöjet att lyssna till ett föredrag om "Fårskallar", framfördt af en af de största — —

Här bröt auditoriet ut i skratt, och då detta lagt sig, följde fortsättningen:

— — och briljantaste förmågor i Amerika.

Dr. Henson reste sig och började:

— Mitt herrskap! Jag tillåter mig börja min föreläsning med den anmärkningen, att jag inte är så stor fårskalle som biskop Vincent — —

Åter bröt en skrattsalva lös, hvarefter talaren tillade:

— — nyss försökte inbilla er.

Adams lärdom.

En bondgubbe sitter med sin hustru på en bänk utanför stugan. Hans grisar vältra sig i smutsen ett stycke därifrån.

— Hör du, Anna-Stina, säger gubben. Adam måtte ha varit en orimlit lärd kar, som kunde ge rektia namn åt alla kriantur. Så te par exempel kalla han dom häringa djuren svin, å Gud ska veta att di gör skäl för namne.

HUR DET GÅR TILL VID EN FRIMURARERECEPTION.

I en på tyskt förlag nyligen utkommen broschyr skildrar Johann Sassenbach frimurarnas ännu alltjämt så hemliga bruk. I ett särskildt kapitel behandlar han receptionsceremonierna, af hvilka vi här återge följande.

Den som skall upptagas i logen, måste föreslås af en mästare inom orden; gesäller och lärlingar ha ingen rätt härtill. Kandidaten anhåller vanligen skriftligen om att bli medlem af orden och betonar i sin ansökan, att hvarken nyfikenhet, egennytta eller någon annan straffbar önskan föranledt honom att söka inträde i frimurarnes sällskap. Vid ett sammanträde underrättar ordföranden bröderna härom och uppmanar dem att skaffa upplysningar om den sökandes vandel.

På receptionsdagen föres recipienten först till ett ensamt rum i logelokalen, där det står två brinnande vaxljus på ett bord, och där första kapitlet af Johannesevangeliet ligger uppslaget. Här lämnar man honom en liten stund ensam med sina tankar, klär så af honom, blottar vänstra bröstet och högra knäet och tar från honom hatten och alla metallföremål. Därefter binder man ett snöre, kalladt ankartå, om halsen och vänstra armen. Sedan binder man för hans ögon och för in honom i den svarta kammaren. Man befaller honom att ej lossa på bindeln, förrän han hört tre starka slag och lämnar honom åter ensam en stund. Så snart han hört slagen och lossnat bindeln, befinner han sig sittande vid ett bord, på hvilket det finns en lampa, en dödskalle och en Libel; hela rummet är tapetseradt i svart. En af bröderna träder nu in i rummet för att förbereda honom. Denne frågar ännu en gång efter de orsaker, som kommit honom att söka inträde i logen, och om han vill underkasta sig profven och lyda lagarna. Denna förklaring måste afges skriftligen. Härefter förbindas åter kandidatens ögon och han föres till dörren till den egentliga logen.

Det inre af logen, det s. k. arbetsrummet, är vanligen hållet i blått, likaså mästarens tron och tjänstemännens och uppsyningsmännens bord. Under en tronhimmel sitter mästaren, till vänster talaren och allmoseutdelaren. Framför honom på ett bord, altaret, ligger bibeln, en vinkel och en cirkel. Längre bort på ett bord stå tre brinnande vaxljus. Mästarens plats ligger åt det östra väderstrecket; midt emot, åt väster, sitta de båda uppsyningsmännen och mellan dem ceremonimästaren.

Så snart hvar och en intagit sin plats, slår mästaren med hammaren på altaret och säger: "Till ordningen, mina bröder". Efter dessa ord ställa sig bröderna i två rader, och den "högvördige", mästaren-ordföranden säger: "Broder förste och andre uppsyningsman, förkunna för bröderna, att jag nu ämnar öppna en receptionsloge.

När recipienten därefter föres till logens dörr, slår han tre hårda slag på den.

Mästaren låter då en uppsyningsman fråga hvem som är därute.

Svar: "En fri man, som önskar bli intagen i orden."

Uppsyningsmannen: "Högvördige, det är en fri man därute, som önskar bli intagen i orden."

Under buller öppnas dörrarna, den andre uppsyningsmannen tar emot kandidaten, sätter en värjspets mot hans bröst och frågar, om han känner något.

Svaret lyder: "En plåga känner jag." — Den andre svarar: "Liksom detta styng är en plåga för edert kött, så må också edert hjärta och samvete evigt plågas om ni någonsin skulle försöka att förråda frimurarnas hemligheter."

Mästaren håller nu ett tal, och sedan frågan, om kandidaten ännu står fast vid sin önskan att bli intagen i orden, besvarats med ja, låter mästaren honom göra "tre resor". Detta går till på så sätt, att den andre uppsyningsmannen åter sätter värjspetsen mot hans bröst och tre gånger för honom förbi bröderna, än till höger, än till vänster om dem, hvarvid mästaren slår några slag med en hammare och de andra åstadkomma ett knastrande läte med sina förskinn. Sedan får han gå eden.

SVENSKA SPRÅKET I AMERIKA.

Ännu så sent som för 25 år sedan fanns det godt om sådana svensk-amerikaner, hvilka i tid och otid profetiskt förkunnade, att svenska språket skulle komma att inom några få år upphöra att talas och skrifvas här i Amerika och de ansågo därför alla försök att längre hålla det vid makt alldeles lönlösa. Ännu i dag träffar man på en och annan sådan där pessimist i språkfrågan.

Att den Dag kommer förr eller senare, då svenska i Amerika dör är nog ej tvifvel underkastadt. Men detta är väl skäl, hvarför svensk-amerikanerna i våra dagar, så talrika som de äro, ej böra begagna densamma vid sidan af engelskan.

Vårt språk är nämligen mera än blott ett meddelsmedel, det är ju en del af vårt rika fädernearf, en del af vår nationalegendom, ja än mer, det är såsom Verner von Heidenstam så härligt uttrycker det, "vår andes stämma i världen". Och med språkets förlust ginge mycket af hvad vi hittills som svensk-amerikaner ägt bäst förloradt!

Utan att här inlåta oss på frågan huru länge svenskan kan komma att existera här i landet, önska vi påpeka det glädjande förhållandet, att intresset här i landet för vårt modersmål och dess studium icke blott vidmakthålles utan synes efterhand stiga. Frågar man efter bevis härpå, svara vi: Våra svensk-amerikanska läroverk ökas ständigt i antal och vid dem alla studeras svenska språket. Våra svensk-amerikanska tidningar minskas ej utan ökas snarare i numerär. Och hvad boklitteraturen beträffar, blir den, att döma af föreläggarnes kataloger, med hvarje år allt omfångsrikare och rikhaltigare. Till och med svenska föreläggare tyckas numera finna det lönande att göra affärer direkt med den läsande svensk-amerikanska publiken.

Det är slutligen ett välkändt förhållande, att åtskilliga amerikanska universitet tillmäta vårt språk och vår litteratur så pass stor betydelse, att de upprättat lärostolar i detta ämne. Detta är fallet med Minnesotas statsuniversitet, University of Chicago och så vidare. I fråga härom skulle dock kanske kunna anmärkas, att dessa lärostolar möjligen upprättats i rent ekonomiskt syfte, nämligen att, belägna i starka svensk-centra, draga svensk-amerikanska studerande till institutionerna ifråga. Äfven om så är helt eller delvis händelsen, bidraga de till kännedom om vårt språk och vår litteratur.

Till ofvanstående reflextioner föranledas vi af underrättelsen i "Omaha-Posten", att det bland svenskarna i Nebraska pågår en rörelse, som afser upprättandet af en professur i svenska språket och litteraturen vid statens universitet i Lincoln. Petitionerna härom ha kringsändts i de olika svenska samhällena och af våra landsmän där i allmänhet undertecknats.

Vi önska uppriktigt att petitionerna i fråga måtte medföra önskadt resultat.

(Hemlandet.)

KINESERNAS GRÄNSMUR

En amerikan, dr Geil, har företagit en resa längs den ryktbara stora muren och lämnat Shanghai Times intressanta meddelanden från denna färd. Han skrifver bland annat.

Från Schanhaikuan vid Gula hafvet ända till Haiyukuan på gränsen till Ostturkestan och provinsen Kansu, har jag följt muren i dess hela längd och öfver allt tagit den i noggrannt betraktande.

Den är ett af de underbaraste arbeten af människohand och enastående i sitt slag. Ingen stat har att uppvisa en med konst frambringad gränslinie af tillnärmelsevis samma längd.

I många delar är det af muren genohskurna landskapet af storartad skönhet; särskildt i den östliga hälften färdades jag mer än 100 kilometer genom de underbaraste scenerier. Enligt min åsikt är den dag icke långt aflägsen, då turister, som besöka Ostasien, komma att lämna de upptrampade allfarsvägarna och begifva sig längre in i Kina med dess härliga natur. Svårigheterna i ett sådant företag ha starkt öfverdrifvits.

Detta var redan min andra resa i hjärtat af landet, och båda gångerna har jag på allt sätt rönt ett hyggligt bemötande.

Första gången var jag åtföljd af en mandarin och flera soldater, men denna gång hade jag ingen dylik eskort, och det oaktadt gick allt förträffligt. När jag någon gång ville inhämta en eller annan upplysning och icke kunde hjälpa mig på annat sätt, vände jag mig alltid till distriktets ämbetsmän, hvilka beredvilligt uppfyllde mina önskningar.

Omkring 180 engelska mil af muren återfinnes icke på någon karta. Den sammanlagda längden torde uppgå till 2,400 mil; detta är dock endast en approximativ uppskattning: längre fram uppgifter.

På en så oerhörd längd kan man icke vänta sig att finna muren, som på sina ställen löper genom ytterst glest befolkade trakter, i lika godt skick öfverallt. På åtskilliga håll är den instörtad, på andra felas stenöfverklädnaden. Där denna är oskadad håller muren 15 fot i höjd och har upptill en bredd af 8—10 fot, under det att tornen äro 25—30 fot höga.

Jag blef icke litet öfverraskad att i den aflägsna provinsen, Kansu, finna en stor stålbro, spårväg och elektriskt ljus. En ung amerikansk ingeniör hade här infört dessa den västerländska civilisationens uppfinningar. Till och med så långt borta från Peking ser man redan frukterna af förordningarna mot opiumrökandet, ty vallmofälten äro i aftagande.

Så långt dr Geil tillägger den citerade tidningen. Med mandarinerna, till hvilka han vändt sig, tyckes han ha kommit väl överens, hvilket naturligtvis betydligt underlättat en sådan resa som han gjorde. Men han nämner icke ett ord om de i bästa fall föga angenäma, ofta rent afskräckande kinesiska hotellen, hvilka helt säkert icke komma att synnerligen tilltala bortskämda turister.

Carl XV-anekdoter.

Vid en eldsvåda i Stockholm stod en sjåare med händerna i fickorna och såg på, medan en mängd folk rastlöst arbetade vid pumparna.

Plötsligt kom en herre fram och röt till honom:

— Pumpa, karl!

— De' ska f-n pumpa, ljöd det uppriktiga svaret.

— Jaså, du vill inte, röt herrn, och därmed smällde en kraftig örfil den nekandes öra.

Det blixtrade till i busens öga och knytnäfven höjdes. Den sänktes emellertid ögonblicklig.

— Jaså, är'e du Kalle, kom det i stället, och så lomade busen skamsen till pumpen och högg i för glatta lifvet.

* * *

Kungen var på jakt och kom ensam med bössan under armen framåt landsvägen, tydligen på väg till samlingsplatsen och den väntande jaktfrukosten.

Då iakttog han en bondpojke, som satt vid dikeskanten och af hjärtans lust smörde kråset med fläsk och bröd.

— Bjuder du på frukost, pojke, frågade kungen på sitt rättframma sätt.

— Ja, gärna det, svarade pojken och räckte kungen limpan och fällknifven. Gästen åt med god aptit, och limpan gick från hand till hand. Plötsligt befanns knifven borta.

— Har han knifven? frågade slutligen pojken, vänd mot sin obekanta gäst.

— Knifven? sa kungen, du vill väl inte påstå, att jag tagit din knif?

— Nej, inte de' si, sa pojken. Men hade han inte kommit, så hade ja' hatt'en kvar.....

* * *

Då Karl XV under ett storläger 1862 vistades på Axvalls hed, utbröt en dag helt hastigt ett svårt oväder med häftigt regn. Lite hvar sökte naturligtvis att skydda sig och komma under tak. Så kom en soldat springande och hade just hunnit midt för konungens tält, då han snafvade på en af tältpinnarna och slog pladask i marken. Kungen, som just då stod i tältluckan, skrattade åt soldaten och utropade:

— Utspelt kort ska ligga!

Hvarpå soldaten, ovetande hvem orden kommo ifrån, svarade:

— Dä' sa' så faen heller!

En amerikansk dödsruna.

En amerikansk nekrolog, hvilken en redaktör i Arizna ägnar en afliden medborgare, förtjänar på grund af sin kulturhistoriska betydelse en vidare spridning. På prosa lyder klagosången sålunda:

Vi låta en tår falla på papperet, då vi anteckna den stackars Belly Mackrows död. Hans älskvärda personlighet och hjärtliga skratt förlänade brännvinsutskänkningsställena i vårt framåtsträfvande samhälle ett behag, som de förut saknat. Utan att frukta att bli motsagda påstå vi, at Bellys väg var så rak som en kägelbana, och Belly var så enkel som en gammal enpipig ryttarpistol. Han var ej den, som lät någon draga sig vid näsan. Af de tre personer, som han skjutit ihjäl, hade han endast med den ene ett ordbyte, som räckte längre än fem minuter. Aldrig har man hört honom vägra att vare sig dag eller natt deltaga i jakten efter en hästtjuf, och till en dylik jakt skulle man kunnat hämta honom från själfva dödsbädden, om någon fallit på den tanken att på detta sätt förljufva hans sista stunder.

Men kronan på alla hans dygder och oförgätliga bragder anse vi för vår del dock vara, att han en vecka före sin död erlade i förskott prenumerationsafgiften på vår tidning för en tid af tre år. Vi bedja härmed hans arfvingar skicka oss sin adress, ty vi tro oss mest hedra den aflidnes minne, om vi på det noggrannaste uppfylla de förpliktelser, vi åtagit oss gent emot honom.

Den bästa tuggtobak fabricerad

Copenhagen-Snus

varar längre och lemnar en mera behaglig smak än någon annan sjags tobak. Den förseglade fiber-box'en af COPENHAGEN-SNUS skyddar köpare mot underlägsna efterapningar och når köpare i friskt och fullkomligt tillstånd.

10c per box öfverallt — 10c per box öfverallt

Om COPENHAGEN-snuset ej erhålles i butikerna i Ert grannskap, skola vi sända Eder en Box vid emottagandet af 10c.

National Snuff Co., Limited

900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL.

Svensk Bokhandel.

Urvalda Berättelser

Innehåll: "Skräddarne i G[illeb]ergen", af J. Aberg — Där kär[lek] fram, (dikt) — Tomten på T[orp] Selma Lagerlöf — "Ensam", af [Anna] Hedberg — Några episoder ur m[in] lif, af Knut Almlöf — Skeppsbrott p[å] Östersjön, af Gustaf Geijerstam — Genom egen kraft, af "Saxon".
128 sidor. 25c.

En Skottdagshistoria

af EYVOR STEEN
jämte andra utmärkta berättelser

Innehåll: En skottdagshistoria, af Eyvor Steen — Midvintersolfest, af Oscar Montelius — I Lugnet, skiss af A. — Interiör, skiss af Hellen Lindgren — Brunnsortsbekantskap, skiss af Marianne Ulrich — För sent, af Thora Randahl — Kökaan (Den gamla Anna Stina), poem af Gösta — Mitt hjärtas Kung, poem af Z. Topelius — Ett Akt, poem af Karl Hellberg — Utsilten, skiss af Sophie Lange.
128 sidor. 25c.

"Syster Beatrice"

af TH. RANDAL
jämte andra berättelser

Innehåll: "Syster Beatrice" — En historia om det som aldrig händt — Magistern — En fiende — Den ostliga själen — Sex — Stryharen — Hälsning till Siljan (Poem) — Sol förmörkelsen — Nocturne (Poem).
128 sidor. 25c.

Patron Jönssons Memoirer

af SIGURD.

Innehåll: Jag presenterar mig — Huru jag började förtjäna mitt bröd — Mitt barndomshem blef föräldralös och såldes på auktion. — Huruledes jag blef "handelsresande" vid forton års ålder — Handlare Lars och jag — Huru jag blef min egen och huru jag upphörde att vara det — Framåt och uppåt — I pröfningens dag — Barnen — De stora dagen.
133 sidor. 25c.

Herr Petterssons Huspredikning

samt andra berättelser—allt af SIGURD.

Innehåll: Frukostäggen äro nästan hårda — Hvad Petterson kunnat bli för en karl, om han inte träffat Klara — Herr Petterson lagar kaffekvarnen — Klara har gått in i syföreningen — Lille Kalle har kommit bort — Fru Klara skulle gerna vilja se "Villars Dragoner" — Herrskapet har varit i Stockholm och roat sig — Herr Petterson har fallit igenom stadsfullmäktigvalet — Klara får ett sårande yttrande — Soppan bra nog salt — Klaras ur står inte still — Andra berättelser. Hur hon bröt sin tro — Höststorm och julgädje — Omkring budet för Hessel, Dunstl & Co. — Stackars Milkers lägbördiga åsna — Cirkus Grisakovsky i Byköping.
128 sidor. 25c.

C. RASMUSSEN PUB. CO.,
726-722-724 So. 4. St.. - Minneapolis. Minn.

SVENSK-AMERIKANSKA
Hönsboken

Handledning i skötseln af Höns, Ankor, Gäss, Kalkoner, Pärlhöns etc. Utarbetad efter senaste och tillförlitligaste amerikanska metoder. Med 72 illustrationer.

INNEHÅLL. - 1sta Afd.: Inledning —Hönsfåglarne—Hönsgården—Hönsens utfodring och skötsel—Hönsäggens näringsvärde—Konservering af ägg — Att bereda slakthöns för marknaden—Hönsens sjukdomar. - 2dra Afd.: Ankor — Ankskötsel — Gäss—Gåsaköteln—Kalkoner—Pärlhönan och Påfågeln.

Pris, häftad, 40 Cents.

Portofritt tillsändt mot insändandet af beloppet.

C. Rasmussen Publ. Co.,
720-724 So. 4th Street, Minneapolis, Minn.

FEM ACRES FARMAR vid JACKSONVILLE, Florida, för $75.00 stycket, med $ 5.00 Afbetalning i månaden.

Jacksonville Development-Kompaniet, ett af de största finansiella institutioner i Florida, med Domare W. B. Owen, vise president i Commercial bank och dess president och ledande kapitalister i direktionen, tillbjuder nu ansvarlige köpare ett tusen Jacksonville farmar, a 5 acres pr. styck, på ofvannämda liberala vilkor, utan ränta eller skatt före erhållandet af föräktighetsbrefvet (The Deed).

En 30 fots gata framför hvarje farm. Säkert hälsokontrakt. Åtta till tolf mile afstånd från stadens centrum. - Efter anläggandet af de föreslagna, makadamiserade vägar kommer landet strax att stiga i värde från $50 till $100 pr. acre.

Bästa referenser från lokala bankar.

Jacksonville Development Company, - Jacksonville, Florida.

Free Press är vestra Canadas största engelska dagtidning och Winnipegs ledande nyhetstidning. Dess valspråk är "frihet i handel, frihet i religion, jämlikhet i borgerliga rättigheter" Morgonupplagan kostar 50c pr. månad, aftonupplagan 25c pr månad. Den är den enda engelska dagtidning i Canada som ägnar skandinaverna särskild nyhetsafdelning under rubriken "SVEA, NORA, DANA", redigerad af vår landsman Albin Jones.

Prenumerera på **Free Press**